

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM

- wersja skrócona dla
rodziców

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH PRZED KRZYWDZENIEM

Od 15.02.2024r. wszystkie podmioty pracujące z dziećmi będą zobowiązane do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich.

Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem to zbiór zasad, które pomagają stworzyć bezpieczne i przyjazne środowisko w szkołach, przedszkolach i innych miejscach działających na rzecz dzieci.

Standardy ochrony dzieci obejmują cztery obszary:

- I. POLITYKA
- II. PERSONEL
- III. PROCEDURY
- IV. MONITORING

POLITYKA

Polityka ochrony dzieci jasno i kompleksowo określa:

- Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu
- Sposób reagowania w organizacji/instytucji na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia i zasady prowadzenia rejestru interwencji
- Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko i dziecko – dziecko
- Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych
- Zasady ochrony wizerunku i danych osobowych.

PERSONEL

- W ramach rekrutacji członków personelu pracujących z dziećmi prowadzona jest ocena przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi oraz sprawdzane są ich referencje.
- Określone zostają zasady bezpiecznych relacji całego personelu szkoły z dziećmi, wskazujące, jakie zachowania w organizacji są niedozwolone, a jakie pożądane w kontakcie z dzieckiem.
- Szkoła zapewnia swoim pracownikom podstawową edukację na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia, w zakresie: rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci, procedur interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia, procedury „Niebieskie Karty”.

PROCEDURY

- Szkoła wypracowuje procedury, które określają krok po kroku, jakie działania należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony personelu szkoły, członków rodziny, rówieśników i osób obcych.

- Szkoła dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia) oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom.
- W szkole wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci.

MONITORING

- Przyjęta Polityka Ochrony Małoletnich jest weryfikowana – przynajmniej raz w roku, ze szczególnym uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
- W ramach weryfikacji polityki szkoła konsultuje się z nauczycielami, pracownikami, dziećmi i ich rodzicami/ opiekunami.

KRZYWDZENIE DZIECKA – to każde zamierzone i niezamierzone działanie lub zaniechanie działania jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój.

Krzywdzenie dziecka obejmuje wszystkie formy fizycznego i/ lub emocjonalnego złego traktowania, zaniedbania, wykorzystania seksualnego lub komercyjnego, doznane od osoby odpowiedzialnej za dziecko, której ono ufa lub która ma władzę nad nim, skutkując faktyczną lub potencjalną krzywdą dziecka dla jego zdrowia, możliwości przetrwania, rozwoju albo godności (WHO).

FORMY KRZYWDZENIA:

- ZANIEDBANIE
- PRZEMOC PSYCHICZNA
- PRZEMOC FIZYCZNA
- PRZEMOC SEKSUALNA

ZANIEDBANIE

Zaniedbanie to niezapewnienie odpowiednich warunków do rozwoju dziecka w sferze zdrowotnej, edukacyjnej i emocjonalnej, odpowiedniego odżywiania, schronienia i bezpieczeństwa, w ramach środków dostępnych rodzicom lub opiekunom, i w następstwie powodujące lub mogące powodować uszczerbek na zdrowiu dziecka lub zaburzenie rozwoju psychicznego, moralnego lub społecznego.

Przykłady:

- Zaniedbywanie nadzoru nad dzieckiem, narażające je na doznanie urazów fizycznych, psychicznych lub seksualnych.
- Brak dbałości o odpowiednie ubranie i odżywianie.

- Zaniechywanie higieny, opieki medycznej i edukacji.
- Zostawienie dziecka bez właściwej opieki.
- Brak kontaktu fizycznego z dzieckiem (nieprzytulanie dziecka).

PRZEMOC PSYCHICZNA

Przemoc psychiczna to przewlekła nie fizyczna, szkodliwa interakcja między dzieckiem a rodzicem lub opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. To wszystkie zachowania dorosłych, które wpływają źle na jego samoocenę, poczucie bezpieczeństwa i utrudniają jego prawidłowy rozwój.

Formy:

- Niedostępność emocjonalna opiekuna.
- Wrogość, obwinianie i odrzucanie dziecka.
- Nierealistyczne oczekiwania wobec dziecka.
- Nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem a dzieckiem.
- Nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja.

Przykłady:

- Natarczywe, nadmierne i nieracjonalne wymagania wobec dzieci, przekraczające ich możliwości i utrudniające rozwój.
- Przemoc werbalna np. obrażanie, wyzywanie, poniżanie, szantażowanie.
- Grożenie użyciem przemocy fizycznej wobec dziecka lub jego zwierzęcia.
- Angażowanie dziecka w konflikty między rodzicami.
- Czynienie z dziecka świadka przemocy wobec innych osób. Dzieci – także te najmłodsze – cierpią nie tylko gdy bezpośrednio doświadczają przemocy, ale także gdy są świadkami przemocy dorosłych wobec siebie nawzajem.

PRZEMOC FIZYCZNA

Przemoc fizyczna to każde zachowanie, które powoduje ból i może prowadzić do powstania urazów na ciele dziecka.

Najczęstsze formy:

- Klapsy i bicie ręką, pięścią, z użyciem przedmiotów.
- Popychanie, szarpanie, szczypanie.
- Policzkowanie, ciągnięcie za włosy.
- Duszenie.
- Przypalanie papierosem, polewanie substancjami żrącymi.
- Krępowanie ruchów, rzucanie w dziecko przedmiotami.
- Niezapewnienie koniecznej pomocy medycznej, bezpieczeństwa.
- Zmuszanie do jedzenia.

Intencje dorosłego nie mają w takich sytuacjach znaczenia – nawet jeśli opiekun wierzy, że poprzez bicie lepiej wychowa lub zdyscyplinuje dziecko. Przemoc fizyczna wobec dziecka zawsze pozostanie zła i będzie mieć tragiczne skutki.

PRZEMOC SEKSUALNA

Przemoc seksualna to włączenie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub do której dojrzało rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Przemoc seksualna wobec dzieci obejmuje zachowania związane z bezpośrednim dotykiem, jak i bezdotykowe.

Według polskiego prawa wszystkie kontakty seksualne osoby dorosłej z dzieckiem poniżej 16 r.ż. są przestępstwem, nawet jeśli dziecko wyrazi zgodę na taki kontakt lub samo go inicjuje. Nie zmienia to odpowiedzialności karnej i moralnej dorosłego.

DLACZEGO WPROWADZA SIĘ STANDARDY OCHRONY MALOLETNICH?

- By skutecznie przeciwdziałać krzywdzeniu dzieci i wzmacniać instytucje w dążeniu do zapewnienia dzieciom bezpieczeństwa.
- By nie narażać dzieci na ryzyko krzywdzenia.
- By wprowadzić procedury, które pozwalają odpowiednio wcześniej zareagować w przypadku obaw o dobro dziecka lub zapobiegać krzywdzeniu dzieci, zanim dojdzie do eskalacji przemocy wobec nich – niezależnie od źródła i typu tej przemocy.

W SZKOLE, KTÓRA SPEŁNIA STANDARDY OCHRONY DZIECI:

- Nie pracują osoby mogące zagrażać bezpieczeństwu dziecka.
- Wszyscy pracownicy wiedzą, jak rozpoznawać symptomy krzywdzenia dziecka oraz jak podejmować interwencję w przypadku podejrzenia, że dziecko jest ofiarą przemocy – w szkole lub w domu.
- Wszystkie dzieci dowiadują się, jak unikać zagrożeń w kontaktach z dorosłymi i rówieśnikami – w realnym świecie oraz w Internecie.
- Wszystkie dzieci mają stały dostęp do informacji, gdzie szukać pomocy w trudnych sytuacjach życiowych.
- Rodzice dowiadują się, jak wychować dziecko bez przemocy i uczyć je zasad bezpieczeństwa.